

Vanessa Walder

NIGHTMORE

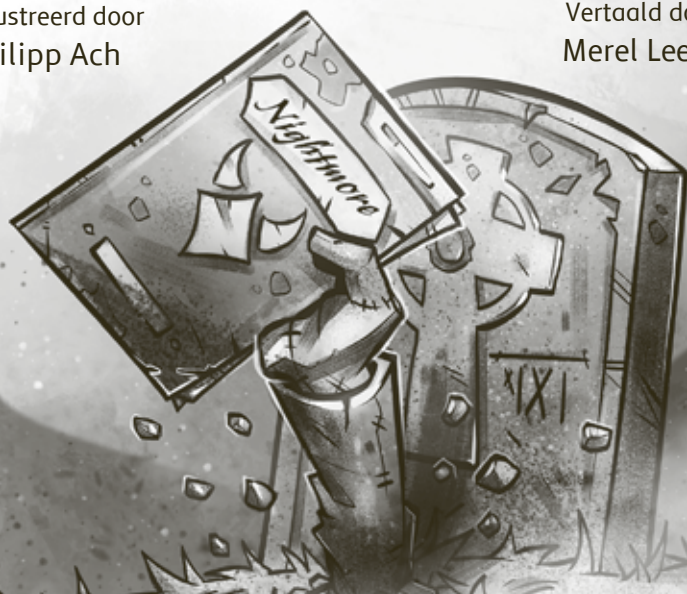
De engste school ter wereld

Pas op, weerwolf!

DEEL 1

Geïllustreerd door
Philipp Ach

Vertaald door
Merel Leene

CONDOR

© Nederlandse editie: Uitgeverij Condor, 2026

Vertaling: Merel Leene

Vormgeving omslag: Bibi Vlaar

Boekverzorging: Studio Cursief, Irma Hornman

Duitse editie: Nightmore – *Das gruseligste Internat der Welt (Band. 1)*

– *Plötzlich Werwolf*

© 2025 Loewe Verlag GmbH, Bindlach

Tekst: Vanessa Walder

Illustraties: Philipp Ach

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, elektronisch databestand of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Tekst- of datamining van (delen van) deze uitgave
is uitdrukkelijk niet toegestaan.

www.uitgeverijcondor.nl

www.kinderboeken.nl

ISBN 978 94 9347 4031

NUR 282

Dit boek is gedrukt op papier met het FSC®-keurmerk.
Zo helpen we waardevolle bossen te behouden.

Inhoud

Fynns vlucht	9
De eed	22
Straf	34
Dwaallichten	48
Het verboden dorp	59
De onuitsprekelijke	70
Bloedbal	87

(Fynn spreek je uit als Fin. Je kunt ook Fun tegen hem zeggen, dat maakt hem niks uit. Maar Fynnne vindt hij vreselijk!)

Nog twintig minuten tot middernacht. Perfect! Fynn ligt precies op schema. Zijn touwladder heeft hij al aan het raam vastgemaakt. Nu moet hij hem alleen nog heel voorzichtig buiten langs de muur laten zakken. Fynn heeft de ladder gemaakt van oude botten. Waarom slingeren er in een kostschool in Schotland in vredesnaam oude botten rond waarvan

leerlingen een touwladder kunnen knutselen? Tja, dat is één van wel duizend dingen die je misschien zou willen weten... Je kunt je bijvoorbeeld ook afvragen waarom Fynn twintig minuten voor middernacht uit het raam van zijn kamer op de derde verdieping klimt. Of waarom er een bloederige steak aan een touw om zijn nek hangt. *(Steak spreek je uit als 'steek'. Het is een lap vlees, en dat krijg je op deze kostschool als avondeten. Fynn heeft er stiekem eentje meegepikt.)*

Op al deze vragen is er maar één antwoord: Fynn wil weglopen. Hij heeft genoeg van Nightmore Academy! *(Dat spreek je uit als 'Vh-kè-de-mie'. Het betekent academie of school.)* Fynn wil terug naar zijn ouders en naar zijn oude school. Hij mist zijn vrienden. Zelfs zijn grote broer Rupert mist hij. Of nou ja, misschien Rupert niet echt.

Achttien minuten voor middernacht. Fynn klimt via de botten, eh... de sporten van de ladder naar beneden. Achter sommige ramen van de kostschool ziet hij licht flakkeren. Dat het flakkert, komt doordat het licht in Nightmore niet van gloeilampen komt, maar van kaarsen, fakkels en olielampen. Er is hier namelijk geen stroom. Smartphones?

(Ja ja, je weet vast wel hoe je dat uitspreekt, maar vooruit: 'smart-foons'.) Internet? Vergeet het maar! Er staat alleen een antieke telefoon in het kantoor van de directeur.

Zijn Fynns ouders dan misschien heel erg geschrokken toen ze hem hier kwamen afzetten? Wilden ze hun zoon onmiddellijk weer mee naar huis nemen? Dat had je gedacht! Zijn vader en moeder waren tijdens de rondleiding zo enthousiast dat ze ervan stuiterden. Fynns vader heeft bijna een uur lang geoeffend met schermen. Met zijn sabel wist hij heel wat stro-poppen te verslaan.

A black and white illustration of a young boy with a determined expression, climbing a tall, craggy stone wall. He is wearing a dark jacket and a hood, and has a satchel slung over his shoulder. He is using a rope and wooden rungs to ascend. The background shows a dark night sky with stars and a distant mountain range.

'Geweldig!' riep hij na afloop. 'Hier mogen kinderen nog kinderen zijn!'

'En wat een rust!' riep Fynns moeder blij.
'Geen verkeersherrie, geen sirenes... En hebben jullie de slotgracht gezien? Wat heerlijk stil.'

'Bijna net zo stil als het kerkhof ernaast,' merkte Fynn op.

Hij bleef maar kijken naar de grafstenen die hij tussen de spijlen van het ijzeren hek door kon zien. Wie bouwt er nou een school naast een kerkhof?

'Ik wil ook naar Nightmore!' brulde zijn broer Rupert voor de honderdste keer. 'Het is super oneerlijk dat Fynn naar zo'n coole kostschool mag en ik niet!'

Dat zei Rupert niet zomaar. Er is echt niets wat hij liever wil dan naar deze griezelige school gaan. Nou, als het aan Fynn lag, zou hij graag ruilen.

Tien minuten voor middernacht. Fynn is bij de laatste sport van de ladder aangekomen. Hij hangt vlak boven de slotgracht. Het water onder hem is rustig en glad. De maan wordt erin weerspiegeld en lijkt net een afgeknipte zilveren nagel.

'Poes poes poes!' roept Fynn. Toch is het geen kat die hij wil lokken. De bejaarde kat met maar één oog die door de kostschool zwerft, slaapt hopelijk diep en vast.

'Tòòòk tok tok tok!' probeert Fynn. Dat geluid maakt zijn oma als ze de kippen in haar tuin wil optrommelen. Maar Fynn roept ook geen kippen. Hij steekt een voet uit en tikt met de punt van zijn schoen op het water.

PATS! PATS! PA-

Voordat hij nog een keer kan tikken, ontploft het gladde oppervlak onder hem. Er spat water naar alle kanten. Midden in de gracht verschijnt een reusachtige muil met lange, scherpe tanden. Pas op het allerlaatst trekt Fynn zijn voet terug. De muil klapt dicht zonder hem te pakken te krijgen.

HAP!

Een staart met schubben kronkelt onder hem langs.